

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 18

V Gorici, v petek 5. marca 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici. Riv. Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Naravni zakon.

Ko je leta 1917, takratni predsednik Združenih ameriških držav Wilson proglasil načelo o samoodločbi narodov za temeljno in najvzvišenejšo zahtevo svetovnega miru, tedaj so zavriskala srca teptanih narodov. Toda kako bridke in kratke so bile varljive sanje. Polegel se je strahotni, glušči vihar divjega klana in kladivarji nove, zaobljubljene bodočnosti so sedli k zelenim mizam, da udarijo temelje plodnemu in pravičnemu redu in miru. Tedaj so se pa udali trdi samopašnosti in njihovo delo se je zmaličilo v odurno spako. Velika in plemenita zamisel o samoodločbi narodov je bila potisnjena ob stran in narodni zmagovalci so s kruto prezirljivostjo zarezali mnogokje meje novih državni tvorb v živo meso. Na mah je bilo v Evropi 40 milijonov ljudi, ki jih prištevajo narodnim manjšinam.

Komaj so bile prezračene pariške, verzajske in druge posvetovalnice, v katerih so objestni zmagovalci delali lepo in slabo vreme, že je zalivalo v majhnih narodih novo, sunkovito gibanje. Za samoodločbo opeharjeni evropski narodi so se zdramili iz težke omame in so koražljivo stopili na plan s svojo pravično zahtevo po enakopravnosti in enakoveljavnosti.

V našem listu smo že ponovno in obširno pisali o bojih, ki jih vodijo narodne manjšine raznih držav za zboljšanje svojega položaja. Poročali smo, kako borbenost narodnih manjšin iz leta v leto narašča, kako je njihova bojna vrsta vedno bolj strnjena in kako se prikazujejo že tudi prvi uspehi njihovega pohoda. Pravili smo, kako se vedno bolj pogloblja zanimanje za manjšinsko vprašanje, kako odjekne glas njihovi skupnih zborovanj v svetovni javnosti, kako so na Estonskem, na Češkem, v Jugoslaviji in tudi drugod manjšinske zadeve že prešle iz lepih besed v vsakodnevno življenje. Kratko: že pogosto smo na tem mestu poudarjali, kako si bodo narodne manjšine z neodoljivo silo svoje svete stvari priborile častno zmago. Zgodilo se bo to ne samo radi tega, ker so zahteve narodnih manjšin poštene in opravičene, vkoreninjene v božjih in človeških postayah, temveč še bolj radi tega, ker terja to naravni zakon.

Narod je živ, snujoč in ustvarjač organizem. Dokler se ta organizem nezavestno oblikuje iz svojih naravnih prvin, dokler njegovi posamezni deli ne poznajo plemenskih, gospodarskih, verskih, jeziških, in vseh drugih svojstvenih sil, ki jih družijo, dokler je njihova težnja po skupnosti samo podzavestna, jih je še mogoče razcepiti in raztrgati. Pomislimo n. pr. na razne narode in njihove mogočne veje, ki jih je strlo preseljevanje narodov. Ko se pa narod v vseh svojih členih zave vezi, ki ga sklepajo v enoto, ko začne na samoniklem in samoraslem temelju zavestno graditi in ustvarjati svoje lastno življenje, potem ga nobena zunanja sila več ne zruši in izpodje. Skozi ovire in zapreke, si krči pot in zida svoj dom. Nikoli še nismo slišali ali čitali, da bi bil kak že ustvarjajoč in zaveden narod pod pritiskom svojega soseda zapadel smrti! Tudi

povestnica našega naroda krepko podčrtuje to našo neizpodbitno trditvev. Samo narod, ki sam zatré in vniči svoje lastne naravne življenjske vire, si je zapisal svoj testament. Spominimo se na razne ponosne zgodovinske narode, ki so se zadušili v lastni brezdelici, razvratu in skvarjenosti. Narodne manjšine pa, ki se bore po raznih državah za

manjšinsko pravo, ne spadajo v to vrsto. Njihova narodna zavest je v polnem, zdravem, ustvarjajočem razmahu in vsled tega poklicana k življenju.

Upajmo, da bodo vsi gospodujoči narodi v doglednem času spoznali, kako so zreli in zavedni narodi in njih manjšine nezlomljivi v svoji življenjski volji in bodo stopili z njimi v plemenito tekmo za dobrobit celokupnosti! Tako je zapisano v naravnih zakonih!

Kaj se godi po svetu?

Zadnjič smo si ogledali angleško politiko na daljnem vzhodu. Dejali smo, da segajo njeni vplivi tudi v Evropo in odločajo o novih zvezah med državami. Nemška republika je kot jeziček na tehtnici. Koleba med Anglijo in Rusijo. Ta srečni položaj ji je podaril že marsikatero ugodnost, ki bi jo Nemci sicer ne bili dobili.

Priznati je pa treba, da je Nemčija dosti pripomogla, če se danes v Evropi govori o bodočem miru. Če bi v Nemčiji prevladale nacionalistične struje, ki so neprenehoma vlivale v nemško ljudstvo masevalni duh in misel na krvavo osvetlo, bi ne bil več daleč tisti dan, ko bi znova ob Renu grmeli topovi. Dva nespravljiva sovražnika, Francoz in Nemec, si danes preko Alzacije in Lorene podajata roke. O tej novi politiki je francoski zunanji minister Briand na široko govoril s urednikom pariškega dnevnika »Petit Parisien«.

Prijatelji ob Renu.

S svojimi izjavami je francoski minister hotel dati svetu v znanje, da bo lahko Ren še družil, kar je skoro pol stoletja razdvajal. Sose di naj vedo, da ima Francija na severu zdaj bolj trdno mejo kot pred leti z Verdunom in vsemi ostalimi trdnjavami vred.

Aristid Briand je časnikarju pripovedoval: »Mirovno politiko, ki jo jaz vodim odobravajo poslanci in naši zavezniki. Ta politika skuša med nami in Nemci s političnimi in trgovskimi dogovori ustvariti zblizanje. To zblizanje mora postati tako tesno, da se bomo oboji zavedali moralne skupnosti in da bo že naravna nuja preprečila povratek novih vojnih strahot. Za to novo politiko je pa treba dosti časa, potrpežljivosti in na obeh straneh dosti spretnosti. Kljub zaprekam, ki sem jih že naprej videl, sem stopil na to pot. Dobršen kos te poti je že za nami; tudi največji črnogledi morajo priznati, da smo že posamezne uspehe dosegli. Pozablja se, kaj se je že doseglo. Versejska pogodba je bila za Nemce povod k sovraštvu. Potem je prišla pogodba v Locarnu. Nemčija je priznala versajske meje in priznala Franciji Alzacijo in Lotarinško. So še težave med Nemčijo in Poljsko, toda Nemčija je pristala na to, da ne bo skušala s silo spreminjati poljskih mej.«

Briand je nadaljeval, da ni bila Francija še nikoli tako varna kot danes. Do tega pa ni prišlo toliko vsled medsebojnih pogodb, kolikor vsled tega, ker je v Nemčiji zmagal novi duh.

V Nemčiji je danes vse drugače. Pri pogajanjih v Cannesu, v Genovi in v Rapallu so bili nemški od-

poslanci precej nedovzetni za nasprotne pogoje. Vedeli so pač, da stoji Rusija za njimi. Evropa, zlasti Anglija in Francozi, so se takrat silovito bali zveze med Nemčijo in Rusijo. Danes pa je Nemčija obrnila svoje lice od vzhoda, od Rusije in je obrnila na zapad. Ta preokret nemške zunanje politike je francoski minister posebno podčrtal. To je posledica novega duha, ki vlada danes v Nemčiji. Briand je v nadaljnem razgovoru povedal časnikarju, da koristi dežele silijo Nemčijo v stike s Francijo. To je uspeh Locarna. Pogajanja pa niso bila prav lahka. Briand je znal ubrati pravo struno. Ko so se vršila pogajanja med Briandom in Stresemannom, so časopisi pisali o dobrem zajtrku, dobrem zraku in lepem razgledu s terase prijaznega krčmarja v Thoiryu. Briand je dejal, da je bilo treba najti pri teh pogajanjih nov diplomatski način razgovorov. Če bi se Stresemann in Briand ogrnila ponosito vsak v svojo togo in merila svojo moč, bi ne prišla do nikakršnih zaključkov. Treba se je bilo po prijateljsko razgovarjati brez grozečih protokolov in zapisnikov, ki jih potegneš na mizo, če hočeš nasprotnika vjeti za prazno besedo in ga tudi lahko vjameš. Briand je dobro poznal duševno razpoloženje Nemcev, katerim je od vseh strani donelo na ušesa opominjevanje, da so poražen narod. Ravnotako potrebno je bilo slično postopanje takrat, ko je Nemčija vstopila v Društvo narodov. »S potrpežljivostjo, dobro voljo in s humorjem, to ni najmanjše važnosti, se dajo vse zapreke premagati,« je pripomnil Briand. In res zna ta politik z brihtnimi dovtipi in blestečimi govori narediti razpoloženje za se.

Zblizanje med obema republikama je torej porodil novi duh spravljalivosti in miru ter novi duh, ki ga hoče uvesti Briand v diplomatske razgovore.

Enaka pravica za vse!

Prav zanimiva so pa naslednja izvajanja Briandova, kjer sam zavrača nacionalistične težnje Francozov. »Brez zblizanja med Nemčijo ter Francijo,« pravi Briand, »bi bila obnova Evrope le prazne sanje. Vprašanje zblizanja sloni na duševnem razpoloženju in na gospodarskih razlogih. Vsi Francozi, ki prihajajo iz Nemčije, pripovedujejo, kako se že v osebnem občevanju pozna velika sprememba. Jaz vem, da del našega časopisja piše: »Kaj je pa s tistim večnim nemškim poudarjanjem, naj se izprazni Porenje?« Tem odgovorjam jaz: Kateri pameten človek bo smatral za nenaravno, če Nemci že osvoboditve svojega ozemlja?

Ni li pravica Nemcev želeti dobro svoji domovini? Ali bi mi na njihovem mestu drugače ravnali?«

Tako odločno še ni noben Francoz priznal Nemcem, pravice, da se Porenje čim brž izprazni. Zato pa je tudi trdoglavi francoski nacionalizem naletel na enako oster odpor pri nemškem nacionalizmu.

Briand je svoj razgovor končal: »Dosti je ljudi, ki venomer ponavljajo, da smo zmagovalci. To smo tudi v resnici in ravno vsled tega se ne smemo obnašati, ko da bi ne bili ter vedno trepetati v strahu. Naša varnost ne bo prav nič bolj sigurna, če bomo venomer godrnjali čez nemško državno brambo in se čudili, če hočejo Nemci to organizacijo, ki smo jim jo mi sami vsilili, vzdržati na višini. Varnost nas samih si moramo sami ustvariti. To pa lahko storimo, ne da bi opustili mirovno idejo, kateri moramo služiti brez strahu pred lastno šibkostjo in z žrtvovanjem vseh svojih sil.«

To je povedal zunanji minister pariškemu časnikarju. Francoska in nemška javnost smatra te besede kot nekako uradno izjavo francoske vlade. Brez dvoma je Berlin te besede dobrohotno vzel na znanje. V Londonu so jih pa najbrže le na pol ušesa slišali, ker Angležu neprestanoroji po glavni osvojevalna politika. Kajpada tudi vseh slavospevov na mir in prijateljstvo ne smemo vzeti kot pristno studenčnico. Primešano je tudi malo politične deževnice. Vendar eno je gotovo, da le v složnem delovanju držav je mogoča obnova Evrope.

Okno v svet.

Madžarsko obotavljanje.

Madžari se še sedaj niso prav odločili za stran svojega izhoda na morje. Že pred pol leta se je to vprašanje sprožilo. Rešilo se pa bo nemara te dni, ko bo prišel v Rim madžarski ministrski predsednik Bethlen in se sestal z Mussolinijem.

Razburjenje proti Angliji.

Angleško pismo v Moskvo je razburilo duhove čez mero. V nedeljo so imeli v vseh glavnih mestih Rusije velikanske demonstracije proti Angliji. Moskovska garnizija je vložila pri vladi posebno spomenico, kjer pravi, naj se Britanija zaveda, da je garnizija pripravljena za pohod.

Igra že začenja.

Zadnjič smo brali v političnem pregledu, da bo v angleško-ruskem sporu imela Nemčija veliko besedo. K Stresemannu, ki vživa dobri italijanski zrak, je prihlet državni tajnik za zunanje zadeve Schubert. Imela sta važen političen razgovor.

V Maroku še tli.

Španci še niso ukrotili divjih Maročanov. Pleme Ktama se je spet uprlo. V dosedanjih praskah so Španci izgubili že 30 mož. Ali se bo spet vnelo v severni Afriki?

Skrivnostni boljševik.

Po zatrevanju angleških listov je vodja boljševičkih agentov na Kitajskem neki Borodin. Zdaj so pa še Ogrji odkrili, da je bil prav isti Borodin pred časom v Budapešti pod drugim imenom in da je skušal zanetiti komunistično revolucijo.

Zveza obdonavskih držav.

V evropski javnosti je vzbudila precej zanimanja pot bivšega jugoslovanskega ministra Laze Markovića na Madžarsko. Baje je jugoslovanski odposlanec svetoval Marko žarom, naj bi se sklenila zveza v prvi vrsti trgovskih obdonavskih držav in naj bi se ne pustile države

ob Donavi in Jadranu vklepati v voz velikih držav.

Še tu kreg.

Poljski listi so vsi jezni na Romunijo, ker je ta prepovedala uvoz poljskih svilnih izdelkov. Bržkone se bodo med obema državama pretrgale trgovske vezi.

DNEVNE VESTI.**Zadnja pot pok. drja Rojica.**

V pondeljek dne 28. februarja so prepeljali truplo rajnega drja Aleksija Rojica iz Gorice na domače pokopališče v Zalošče pri Dornbergu. Tako je sam določil v oporoki. Tam počivajo njegovi starši in njegovi sorodniki.

V Dornbergu je pričakovala pokojnika množica ljudi. Zapeli so mu žalostinko ter ga odnesli v Zalošče k Sv. Lovrencu, kjer je bilo truplo ponovno blagoslovljeno. Ob odprtem grobu je govrcil veleč. g. župnik Primožič. Omenil je marsikatero lepo potezo iz njegovega življenja. V družini je bilo 13 otrok. Šolanje je bilo drago in mladi študent je moral stiskati pas. Odtod njegova naklonjenost do dijakov, katere je zdravil brezplačno. Marsikdo izmed čč. duhovščine pa tudi druge slovenske inteligence se ga spominja s hvaležnostjo.

Po smrti mlajše hčere Melite, je pokojnik posvetil ves čas pripravi na veliki obračun. Dnevno berilo mu je bila »Priprava na smrt.« Telesno in tudi dnevno je pristopal k mizi Gospodovi. »Duhovno sv. obhajilo bodi začetek in konec dneva« je bilo geslo, ki si ga je napisal na naslovno stran svojega molitvenika. Ko se mu je zdravstveno stanje poslabšalo, je sam zaprosil sv. zakramente; na tolažilne besede prijateljev, češ da mu bo Vsemogočni gotovo še podaljšal življenje, pa je odgovorjal: »Kakor je božja volja. Ne želim nič več in nič manj.« Odšel je vrli delavec po plačilo. Zemlja, po kateri je nekdanj bosonogi pastirček pasel očetovo čredo, ga je sprejela zdaj slovečega zdravnika in vnetega prvoboritelja za pravice naroda v svoje naročje. Kmetška hiša je rodila rajnika. Znova se je s tem potrdila stara resnica, da dobra vzgoja v kmetški hiši več izda kot izolirana gosposčina brez duha.

Dr. Rojic pa naj vživa zasluženost plačilo!

Razglas.

Mestno županstvo nam sporoča, da so razpisana prosta mesta za obmorsko zdravljenje revnih otrok in vojnih sirot. Prošnje je treba vložiti do 1. aprila na »Ospizio Mariño Friulano« v Vidmu. Več se zve na županstvu (Reparto Pensioni).

Goriški komunist v Ameriki.

Goričanom je še v spominu bivši komunistični poslanec Josip Tuntar. Vodil je goriško bolniško blagajno. Mož se nahaja zdaj v Ameriki, kjer hujska proti fašistom.

Trgovski zavezniki.

V Londonu bodo prišli skupaj angleški in francoski industrijalci. Govorili bodo o trgovskem zblizanju med obema državama. Dozdaj si niso bili angleški in francoski trgovci ravno prevroči prijatelji. Francozi so se raje družili z Nemci, kakor pa da bi prišli v odvisnost od angleškega kapitala.

»Kraljestvo božje«.

V eni zadnjih številčk smo poročali, da je izšel nov list z gorenjim naslovom kot glasilo Apostolstva sv. Cirila in Metoda in Bratovščine sv. Cirila in Metoda v Mariboru. Poverjeništvu za Italijo je sprejela Katoliška knjigarna v Gorici, Via Carducci št. 2. Pošljite tja 7 lir in sporočite svoj natančni naslov. »Kraljestvo božje« imej vsak slovenski izobraženec in vsako katoliško društvo.

Pomota.

V 15. številki nam je tiskarski skrat eno zagodel. Pod naslov »Pomota na Krasu« sta prišla dva dopisa. Prvi del do zvezdic se tiče Pomote na Krasu, drugi del pa Pomoči na Tolminskem. To javljamo preljubim ponikovskim dekletom, da ne bodo zamerile in nas z metlo čakale, če pridemo kdaj v njih faro.

Huda žival.

Pred dvema tednoma je posestnik Cigoj Franc iz Gojač klal prašiča. Pri tem ljubem opravilu je razjarjena žival uklala Cigoja tako močno, da so ga morali prepeljati v bolnišnico v Gorico. Tam je v nedeljo umrl vsled zastrupljenja krvi.

Borba za ministra.

Dolgo časa so v Belgradu ugibali ali bo notranji minister Maksimović odstopil ali ne. Vladna večina je obtožnico zavrnila s 153 glasovi. Demokratska zajednica bo vložila novo obtožnico proti notranjemu ministru. Za novi napad na vladno se namerava opozicija bolje organizirati. Ministrski predsednik Uzunović skuša napad odbiti na ta način, da se pogaja z različnimi

opozicionalnimi skupinami, da bi vladno razširil. Zna se pa tudi zgoditi, da bodo razpisane nove volitve.

Novi italijanski poslanik.

V Belgrad je prišel novi italijanski poslanik Luigi Vanutelli na mesto odpoklicanega generala Bodre. Vanutelli je bil prej poslanik v španskem Tangerju na severni afriški obali.

O učiteljih.

Uradni list od 17. februarja prinaša posebno odredbo, da smejo biti v novih pokrajinah nastavljeni za učitelje le tisti učitelji, ki so tam rojeni ali pa učitelji iz sosednjih pokrajin, ki dokažejo, da razumejo navade in jezik ljudstva. — Taka odredba odgovarja vzgojnemu načelom najslavnejših vzgojslovce. Učitelj, ki ne razume navad, šeg, duševnosti in kulturnih razmer ljudstva, čigar mladino poučuje, ne bo imel uspehov. Prepričani smo, da bodo šolska oblastva zategadelj znala ceniti delovanje učiteljstva, ki je zraslo iz ljudstva in pozna njegovo dušo. Obenem pa mora šolsko oblastvo gojiti zaupanje do podrejenega učiteljskega osebja in ne ga staviti pod nadzorstvo ljudi, ki nimajo s šolo nobenih stikov.

Novi veliki župani.

Ljubljanski veliki župan dr. Baltič in mariborski dr. Pirkmajer sta odstavljena s svojih mest. Za velikega župana v Ljubljani je nastavljen dr. Vodopivec, ki je že svoj čas bil veliki župan. V Maribor pa pride dr. Schaubach. Oba sta zaupljivi ministri.

Obsojeni minister.

Belgrajski sodniki so obsodili radičevca in bivšega ministra za javna dela inženirja Košutića na 3 mesece zaporja in 3000 dinarjev globe. Minister Košutić je v listu »Vreme« obrekoval svojega ministrskega tovariša Nikića, ki je bil odpadel od Radića, da je podkupoval poslance, da bi vstopili v njegovo skupino.

Prodaja mladik.

Gozdna milica iz Tolmina nam piše, da ima na prodaj 450.000 mladik borovcev starih po 3, 4, 5 in 6 let. Cena 30 lir za 1000.

Fašistovska disciplina.

Tržaško pokrajinsko vodstvo je za eno leto prepovedalo delovanje v stranki profesorju Juriju Masiju v Trstu.

Dobro gre.

V zadnjem tednu je število brezposelnih v Franciji naraslo od 73.632 na 79.600. Vlada mora trošiti milijone za podporo brezposelnim.

Vodstvo zboruje.

Včeraj je zborovalo v palači Viminale vrhovno vodstvo fašistovske stranke pod Mussolinijevim vodstvom. Govorili so o načrtu za proslavo fašistovske obletnice.

Zračni polet.

Italijanski letalec De Pinedo je dozdej preletel že 12.160 kilometrov. V Buenos Airesu so ga sprejeli kot zmagovalca. Ob tem znamenem poletu se porajajo tudi mnogotere zavisti. Francoski dopisni urad »Havas« n. pr. sporoča, da so motorji na De Pinedovem letalu francosko delo.

Turatijeve besede.

Pred nedavnim so zborovali v Neaplju fašistovski zaupniki. Njim je glavni tajnik govoril o nalogah fašizma. Posebno pozornost je vzbudil Turati s poudarjanjem fašistovske neodienljivosti. Tega dozdej ni še tako odločno poudaril. nika Slovenske ljudske stranke.

Veselica na kraljevem dvoru.

Tudi v kraljevskem bivališču v vili Savoia so praznovali pustno veselico. Navzoča sta bila kralj in kraljica ter razni principi in princezine, ki so se tudi sami udeleževali plesa. Kraljičini Marija in Iyana sta tudi nastopili v posebnih plesnih točkah.

Nesreče v rudnikih.

Na Angleškem je pust žalostno končal. Pripetilo se je dvoje hudih nesreč v rudnikih. Vneli so se plin in je nastala eksplozija. Pri tem je našlo smrt preko 60 rudarjev. Podobno nesrečo so na isti dan imeli tudi v nekem rudniku v nemškem Porurju. Tu ni k sreči nič mrtvih, pač pa jih je 28 ranjenih.

39 let v ječi!

11. maja 1889. je sodišče v italijanskem mestu Avellinu obsodilo 21 letnega fanta Noe Sarno na do smrtne ječe, ker je umoril lastnega očeta. Mladenič se je pa v ječi tako dobro in skesano obnašal, da so ga te dni po 39 letih ječe izpustili na svobodo. Iz ječe je prišel že kot star mož.

Tržne cene

dne 3. marca 1927.

Česen od L 3'20 do 3'80 kg; broskoli od L 1'50 do 1'70 kg; zelje od L 1'80 do 2 kg; zelje kislo od L 1'60 do 1'80 kg; cvetača od L 1'80 do 2'20 kg; korenje od 80 stot. do 1 L kg; čebula od L 1 do 1'20 kg; fižol od L 2'20 do 2'60 kg; fižol koks od L 2'80 do 3'20 kg; solata od L 4 do 5 kg; krompir od 85 do 95 stot. kg; repa od 40 do 60 stot. kg; repa kisla od L 1 do 1'20 kg; radič od L 3'80 do 4'20 kg; špinača od L 3'40 do 3'80 kg; zelena od L 1'80 do 2 kg; motovilec od L 4'80 do 5'20 kg; vrzote od 70 stot. do 1 L kg; suhe fige od L 3'60 do 4'40 kg; limoni od 15 do 25 stot. komad; jabolka od L 3 do 6 kg; suhe češplje od L 4'80 do 6 kg; maslo surovo od L 16 do 18 kg; maslo presno od L 20 do 22 kg; mleko od L 1'10 do 1'30 liter; jajca od 50 do 60 stot. komad; seno od L 35 do 42 q; slama od L 22 do 24 q.

Čuvaj se senjske roke!**Zgodovinska povest.**

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, poslovenil F. Š. Cvetkov.

Dominikanec je švignil konja s šibo in potekel dalje, a Jeronim se je vrnil zopet v samostan k počitku. Ob zori se je razlegalo po vsej Reki silno bobnenje, glasile so se bojne trobente. Prestrašeni prebivalci so gledali začudeno z oken, kaj se godi. Dovolj mračno je še bilo, a v tem mraku se je opazilo, kako gre en del vojske in sicer Goričani, Tržačani in Štajerci, krdeloma proti morju, in kako se drugi del: Nemci in Karlovčani pomikajo v pravih vrstah pod zastavo čez Rečino.*) Iz nejasnega vpitja in bobnenja, po ropotu konjskih kopit, po škripanju

*) Rečina deli sedaj Jugoslavijo in Italijo med Sušakom in Reko.

tovornih voz, po psovkah hitečih častnikov, ki so, mahaje z golo sabljo, gnali svoje može, je bilo razvidno, da vojska ostavlja mesto, da je nastopila pot v Senj po kopnem in po morju med tem, ko so se pešci zbirali na brodovih, so nesli štirje goriški arkibuzirji gosposka nosila zastrta z zaveso k luki. Hkrati je prihital majhen častnik na konju in dvigal zaveso.

»Gospod general; vse je v redu; Nemci in Karlovčani gredo že po kopnem pod kapitanom Vidom Klekovičem, a ostala vojska se redovito vkrucuje.«

»Dobro!« je odgovoril Rabata iz nosil; razun vojske ne sluti nihče ničesar, Capogrosso?«

»Nihče!«

»Ste li naznanili častnikom znamenja, ki se morajo dati Benečanom pri trdnjavi sv. Marka?«

»Sem!« je odvrnil častnik.

»So li odpravljena pisma turškim poveljnikom?« je vprašal zopet Rabata.

»So; tudi upravitelju Karnaru sem pisal, naj ne tirajo istrske posadke za sedaj v cesarske zemlje.«

»Bene! Capogrosso!« je rekel Rabata, »jaz pojdem s prečastnim škofom po morju, toda Vi morate vse kakor po kopnem s starim Klekovičem. Starec je slab, a četa je besna, Karlovčani so nezaupni, a Nemci radi pijejo. Držite jih torej na uzdi! Požurite se, Addio!«

Capogrosso se je dotaknil z roko klobuka v pozdrav in odletel proti Rečini.

Čez eno uro se je pomikala vojska dveh tisoč pešcev in konjikov, da ukroti besne Senjane.

Bilo je ravno poldne. V sobo kneza Posedariča je prilomastil kapitan Barbo. Knez je sedel s svojo družino pri obedu; spustil je žlico in se dvignil začudeno.

»Kaj je kapitan?« je vprašal Posedarič.

»Niste li prejeli lista od Ciprijana?«

»Nisem!«

»Čudno. Veste li kaj? Rabata gre z vojsko nad Senj.«

»Je li mogoče? Kdo Vam je to povedal?«

»Ljudje iz Orlovičeve čete, ki dohajajo iz krajine, so opazili s hribov, kako se po cesti bliska silno orožje in kako leze vojska kakor dolga kača proti Senju. Rečem Vam: huda se prede Senjanom!«

»Kaj naj začnemo!«

»Pokličite svoje tovariše, pojdi mo v samostan — pri gvardijanu se lahko dogovorimo. Tam nas ne opazijo tako lahko ni beneški ogleduhi — niti nemški častniki.«

»Bene, pojdite naprej!« Kapitan je odšel.

»Klara« se je obrnil knez do svoje plahe jedinice, »daj mi kapo in plašč, pa jejte, ker se ne vrnem tako brzo!« Klara je vzdihnila in izpolnila zapoved, a knez je krenil brzih korakov proti samostanu. Pri mestni svetovalnici je srečal bodočega zeta svojega Daničiča.

(Dalje).

Življenje Štefana Radića.

Prva moja demonstracija in prvi moj zapor.

Sredi aprila 1888. je tedanji ban grof Khuen Hedervary ukinil z eno potezo peresa hrvatsko opero. (Prepovedal je v Zagrebu gledališče v hrvatskem jeziku. Ur.) Bil sem silno ogorčen in sklenil sem, da ukrenem kaj proti. Bil bi lahko pridobil cel razred za najostrejšo demonstracijo, ali ni se mi videlo dopustno, da nagovarjam koga na dejanje, o katerem sem vedel, da more imeti zelo neugodne posledice.

Dne 30. aprila se je vprizarjala zadnji krat Zajčeva opera Nikola Zrinjski. Vedel sem, da ponuja nekje v tretjem dejanju paša Sokolovič Zrinjskemu v imenu turškega sultana hrvatsko krono, ako izda in preda mesto Siget. Zrinjski pa odgovarja: »Hrvatom ni treba kralja, Hrvatom je ban kralj.«

To prizor sem izkoristil, da sem trikrat glasno zavpil: »Slava Zrinjskemu, doli trinog Hedervary!« Zagrabili so me in pri zaslišanju so mi takoj rekli, da me puste na svojo bodo, ako obžalujem svoj vzklik ali vsaj izjavim, da sem vpil iz navdušenja in kakor sam iz sebe. Odgovoril sem, da sem bil to naredil iz globokega prepričanja, da je Hedervary v resnici samosilnik in da ni vreden sedeti na banski stolici Zrinjskega in Jelačića. Tretji dan z zaporom so z mnogimi grožnjami, da me stavijo pred sodišče, izključijo me iz vseh srednjih šol, izženejo iz Zagreba, hoteli od mene doseči, da prekličem, oziroma obžalujem svoj vzklik, razume se da pismeno. Tega nisem storil, pa vendar me niso izročili sodnji in to, kakor sem tedaj čul, na telefonski ukaz samega grofa Khuena.

Moja prva pot v Rusijo.

Iz šole me niso izključili, ker mi je razrednik dr. Arnold svetoval, naj izostanem iz šole, ker da prejemem kljub temu spričevalo izvrstnega dijaka, profesorski zbor pa ne bo v tem slučaju prisiljen, da me izključi.

Jaz sem poslušal in se odločil, da grem k škofu Strosmajerju v Džarkovo, seveda peš, da ga prosim za priporočilno pismo za Rusijo. Strosmajer me je prijazno sprejel ter mi izjavil, da bi mi njegovo priporočilo v Rusiji bolj škodovalo nego koristilo. No, dal mi je toplo pismo na srbskega metropolita Mihajla v Beogradu, ki se je bil ravno takrat vrnil iz Kijeva (južna Rusija op. ur.) z večletnega pregnanstva od kralja Milana. Metropolit Mihajlo me je zelo prisrčno sprejel in mi dal kratko, a zelo toplo priporočilno pismo na vseučilišnega profesorja v Kijevu Rahmanjinova, predsednika tamkajšnjega Slovanskega dobrodelnega društva. Dal mi je 10 dinarjev in ostro je pred menoj obsodil mažarsko mišljenje hrvatskih Srbov, posebno pa pravoslavnega duhovništva na Hrvatskem. Razgovarjala sva se o politiki polne dve uri in na koncu me je metropolit blagoslovil in obsul s poljubni, želeč mi najboljši uspeh v Rusiji. Njemu je najbolj ugajalo to, da mislim prebiti v Kijevu samo ve like počitnice, ker sem srečen, da imamo mi Hrvati svoje vseučilišče v Zagrebu, kjer mislim, ako Bog da, končati svoje nauke. Pozneje hočem kot gotov človek v široki svet, in sicer najprej zopet v Rusijo.

(Dalje prih.)

Valuta.

Dne 2. marca si dobil:

za 100 franc. frankov	88.75	do	89.50	Lir
za 100 belg. frankov	316	do	322	Lir
za 100 švic. frankov	430	do	440	Lir
za 100 češ.-slov. kron	66.75	do	67.50	Lir
za 100 dinarjev	39.50	do	40	Lir
za 1 šterling	109.60	do	110.10	Lir
za 1 dolar	22.50	do	22.75	Lir
Novci po 20 frankov	82	do	87	Lir
za 100 avst. kron	0.0312	do	0.0322	Lir

Gospodarstvo.

V znanje davkoplačevalcem!

Odlok finančnega ministrstva od 19. februarja 1927. (objavljen v »Gazzetta Ufficiale« od 22. februarja 1927. št. 43) določuje, da morajo davkoplačevalci, ki zakasnijo s plačilom davka, plačati davčnim izterjevalnicam za eksekutivne stroške naslednje prispevke:

Od lir 3 in manj dolga, lir 0'65 prispevka; od lir 3'05 do 5 lir dolga, lir 1'25 prispevka; od lir 5'05 do 10 lir dolga, lir 2'50 prispevka; od lir 10'05 do 15 lir dolga, lir 3'75 lir prispevka; od lir 15'05 do 20 lir dolga, lir 5 prispevka; od lir 20'05 do 30 lir dolga, lir 7'50 prispevka; od lir 30'05 do 50 lir dolga, lir 10 prispevka; od lir 50'05 do 100 lir dolga, lir 15 prispevka; od lir 105'05 do 200 lir dolga, lir 22'50 prispevka; od lir 200'05 do 500 lir dolga, lir 43'75 prispevka; od lir 500'05 do 1000 lir dolga, lir 75 prispevka; od lir 1000'05 do 2000 lir dolga, lir 120 prispevka; od lir 2000.05 do 5000 lir dolga, lir 180 prispevka; od lir 5000'05 do 10.000 lir dolga, lir 240 prispevka; od lir

10.000'05 do 25.000 lir dolga, lir 300 prispevka; od lir 25.000'05 do 50.000 dolga, lir 360 prispevka; od lir 50.000'05 do 100.000 lir dolga, lir 410 prispevka; od lir 100.000'05 do 250.000 lir dolga, lir 460 prispevka; od lir 250.000'05 do 500.000 lir dolga, lir 510 prispevka; od lir 500.000'05 in več lir 560 prispevka.

Imenovani odlok je stopil v veljavo dne 22. februarja 1927.

Živinski sejem v Sežani.

V mesecu februarju t. l. je bilo na trgu v Sežani 1228 glav živine, ki je bila vsa pregledana od gg. živinozdravnikov. Krav in volov je bilo 626, telet 97, konj 226 in prašičev 279. Cene goveji živini so bile za stot od 300 do 350 lir žive teže. Teletom od 550 do 600 lir mrtve teže. Konjem je šla cena po lepoti in pasmi od 1000 do 4000 lir konj. Prašički 5 do 8 tedenski od 80 do 160 lir glava. Na trgu se opaža manjši uvoz prašičkov. Vzrok tiči gotovo v tem, da se radi hude zime posestniki boje na trg z malimi prašički. Cene so previsoke, ako računamo, da so se odrastli prašički prodajali od 550 do 650 lir stot. Prihodnji tržni dan bo 12. marca t. l.

Kaj je novega na deželi?

Idrsko.

Preteklo sredo so se poročili sledeči pari: Anton Sovdat z gospodično Marijo Miklavič, Ivan Vrsič z gospodično Mimi Matevc in Franjo Mikluš z gospodično Terezijo Sovdat. Prvi dve sta bili vzgledni članici »Bralnega društva« v Idrskem, ki jima je priredilo lep poslovnih večer. Bog živi mlade zakonske pare!

Log pod Mangartom.

V četrtek dne 24. februarja se je poročil v Sp. Logu hš. št. 4 rudar Anton Trink s pridno in največjega spoštovanja vredno Albino Flajs, hčerko gostilničarja Jožefa Flajsa v Soči. — Mnoge čestitke, nagovori in Soči, veliko čestitstvo na sedanje bivališče, tradicionalna — »rantanja« s slavo lokom pri Kufenkovi gostilni v Soči in časten sprejem s streljanjem v Logu, je jasno kazal, da ljudstvo v resnici ima rado mladi par.

Iz baške doline.

Pred par leti smo imeli sv. misjon. Nekega mladeniča je tako omamil, da je še zdaj ves navdušen in pridno agitira za liberalne knjige, ker je to dober »gšeft«. Imamo tudi poln »kason« nezakonskih porodov. To je čista pšenica brez lulike. Čemu neki ljudje tožijo o slabih letinah?! Pridite po seme.

Logje pri Breginju.

Par vrstic moramo tudi iz naše vasi poslati, da se zahvalimo tistim, ki se trudijo za napredek naše občine. Ta mesec bo pričela delovati naša mlekarna. Predsednik je vesten mož. Vodovod je tudi v najlepšem redu. Zato se imamo zahvaliti obč. podnačelniku. Sliši se, da bodo vodo napeljali tudi po naših vrtovih. Prav bi bilo! Imamo tudi lepo ravno cesto iz Breginja v Logje.

Lom pri Črnem vrhu.

(Poroka.) — Dne 23. februarja se je poročil tukajšnji posestnik in gostilničar Franc Šemrl z gospodično Mici Brus iz Novega sveta. Novoporočencema želimo mnogo, mnogo zdravih in srečnih let!

Gor Kanomlja.

Dva novoporočena Herman in Albina Mocenigo se prav toplo zahvaljujeta č. g. župniku Likarju v Sp. Idriji, g. obč. načelniku Mohoriču in g. tajniku, ker so jima šli na roko pri poroki in jima vse brezplačno oskrbeli. Bog plačaj!

Borjana.

V nedeljo 27. februarja se je preselil na oni svet v 64 letu svoje starosti Menič Jožef (Sabotič). Rajniki je bil obče spoštovan med ljudstvom kot cerkveni ključar. Bil je predsednik Kmečke posojilnice in mlekarnice v Borjani, pri posojilnici je bil od časa njene ustanovitve. Po njegovem prizadevanju se je obnovila planina na Miji. Bolehal je pol drugo leto, zadnjega pol leta ni vstal iz postelje. Pogreb se je vršil v pondeljek ob mnogi udeležbi ljudstva. Lahka mu bodi zemlja!

Novaki.

Na dan sv. Valentina se je tu poročil vrli mladenič, bivši predsednik prosvetnega društva vztrajni igralec in veseli družabnik Jožef Peternel (»Cmilkov«) s Francko Potočnik. Mlademu paru želimo obilo sreče in blagoslova! Obenem pa želimo tudi, da boste kot naslednika daleč znane dobre gostilne na »Rubidenskem brdu« skrbela za dobro vipavsko kapljico.

Dne 18. t. m. je zapustil to dolino solz g. Štefan Kokel. Star je bil 81 let. Bil je v življenju znamenit mišzar. Mnogo njegovih del se vidi po cerkvah. Skušil je mnogo v vojski. Mir njegovi duši!

In drugače? Poti imamo jako slabe. Ne dolgo tega je šel v vodo težko naloženi županov avto s priklopnim vozom, ki je vozil na cesti iz Novakov proti Cerknemu. Šofer, pravi korenjak Janez Kosmač, je odskočil sunkoma čez avto in po-tegnil s sabo tudi svojega brata in ga tako rešil mrzle vode ali še česa hujšega, avtomobil in hlode so pa izvlekli iz vode. Mislimo, da se g. župan tolaži kakor mi, da se bodo poti že popravile. Saj kakor slišimo ima občina v proračunu za tek. leto, ogromno svoto malodane 900.000 lir.

Staroselo.

Dasi je naša vas precej naročena na »Goriško stražo«, vseeno nikdar ne opazim v njej dopisa iz naše vasi. V 7. št. »Novic« se je nekdo obregnil ob nas. Toda dopisnik je bil slabo informiran ali pa se je šalil z nami, ker je razmere drugače opisal, kakor so v resnici. Mlekarna ima res moderne stroje ali ne delujejo, ker nismo mogli prodati masla, ako-ravno smo imeli že 5 let stalnega kupca. Kdo je kriv? Zanimivo tožbo imamo z bivšim mlekarškim tajnikom za 40 oziroma 25 lir, za kar je bil po nasvetu nekega gospoda iz Tolmina povabljen odvetnik iz Gorice. Smo pač v kobariškem kotu.

Prosvetno društvo ni že 3 leta delovalo.

Žici za spuščanje sena s hriba imamo dve in brezhbno delujejo. Sicer so se zoper delovanje ene združili dosedanja smrtni sovražniki, a bo skoraj gotovo njihov protest brez uspeha.

Župnišče in pokopališče imamo bolj v slabem stanju. Dokler je v župnišču stanoval g. Lukan, ga je še nekaj popravljaj. Zdaj pa je slabo.

Pečine.

Pet let bo kmalu, ko nas je zapustil naš g. vikar. Še vedno opravlja našo duhovniško g. vikar iz Poničev, v splošno zadovoljstvo duhovljanov. Vendar neredko slišiš vprašanja ali se nas ne bo Prevzvišeni usmilil ob petletnici prazne karije in nam dal lastnega dušnega pastirja? Omenjamo ob tej priliki, da naša cerkev še vedno čaka popravlila; čas bi že bil, da se mero-dajni krogi zganejo in poskrbe, da se vsaj spomladi začne z nabavo nove strehe in z drugimi popravili. — Pustni čas je potekel kljub temu, da je bil precej dolg, še precej mirno skozi. — Nekateri smo samski davek sicer neprijazno sprejeli, a oplašilo nas pa ni to, da bi bežali v zakonski jarem. Brez svatbe pa vendar nismo bili. Poročila se je v sredo 23. februarja mladenka Lucija Laharnar, posestnikova hči v Kalu z vrlim mladeničem Viktorjem Kikelj iz Prapetna. Poroka kakor tudi svatba se je vršila zelo slovesno prav po starem, kmetijskem običaju in pristni narodni šegi. — Na Pečinah nismo imeli že dolgo take poroke in svatbe. Tako je prav, čemu izročamo stare običaje — pozabi. — Ker je bila in je nevesta zvesta naročnica »Straže«, ji njej in ženinu tudi »Straža« pošilja svoje častitke!

Gorenje polje.

Pri nas nismo imeli že dolgo tako oveselih dni. V osmih dneh so se poročili iz naše srede kar trije pari. Naš pevovodja Stanič Alojz se je poročil z gospodično Markič Amalijo. Bevčar Anton je popeljal pred altar Berlot Angelo in naš podpredsednik Tinta Alojz je vzel za življenjsko družico Derkonja Antonijo. Vsem parom, ki so bili zvesti lani našega prosvetnega društva želimo obilo sreče in božjega blagoslova v novem stanju!

Planina pri Vipavi.

Le redko se sliši kaj iz naše Planine; svet bi vtegnil misliti, da se nam dobro godi tu gori, ker molčimo. Pa ni res. Res pa je, da bi se tudi s kričanjem po časopisih ne otresli splošne mizerje, ki tare našega kmeta trpina. Plačati moramo vse mogoče davke, a za domačo korist občine kljub temu ni najti denarja. Zaslužka tu ni, le s trdim kmečkim delom v naših vinogradih se moramo živiti. Letina je bila slaba. Pretežni del Planine je bil hudo prizadet po toči, deloma tudi po povodnji. Še tega sicer pičlega, a izredno dobrega letošnjega vinskega pridelka ne moremo oddati. Zakaj bi se naši vinski kupci-gostilničarji ne preskrbeli z našo izborno pristno vinsko kapljico, zraven še po zelo zmerni ceni od 2 L dalje, rajše kot da kupujejo razna tuja vina dvomljive vrednosti.

Letošnji »pust« so štirje »samci« ubežali samskemu davku, ter zlezli v jarem sv. Lukeža. Dne 26. 2. 1927 je kot zadnji obhajal svojo poroko g. Filip Štrancar, član našega »Prosvetnega društva« najmlajši sin iz ugledne županove družine na Planini, ki je našel svojo življenjsko družico v osebi vrlo zavedne gospodične Kristine Bolé iz Avberja na Krasu, edinke iz spoštovane kraške rodovine. Na tej svatbi se je med številnimi svati nabralo L 85 za slov. sirotišče v Gorici. Novoporočencema želimo obilo sreče v novem zakonskem stanju. Bog ju živi!

Dobravljje.

Naša vas, ki spada pod občino Sv. Križ, je precej obširna in ima tudi svojo cerkev — sv. Petra na polju. Te pa bomo kmalu vsi pozabili, ker se v nji le redko mašuje in ker ne slišimo prijetnega glasu zvonov, ki bi nas vabili k službi božji. Cerkev je sicer premožna, pa vendar revna v gotovih ozirih. Zvonik je prazen, odkar nam je vojna vzela naše lepe zvonove, ki so bili nekdanj naš nos. — Službo božjo imamo le enkrat v mesecu. Zvonovi pa nas itak nikdar ne vabijo, ker jih ni. Tako moramo nedeljo za nedeljo hoditi po strmih bregu — v mrazu in blatu — v Sv. Križ, kjer so kar štiri maše vsako nedeljo. Posebno naši stari ljudje tožijo nad to neprijetnostjo.

Prosimo tedaj č. g. župnika, da bi v tej zadevi kaj ukrenil. Mi bi mu bili iz srca hvaležni, ker bi to bilo za nas zelo potrebno in mislimo, da tudi mogoče.

Meni se zdi umestno, da bi v Sv. Križu, kjer so kar štiri sv. maše, bila ena manj, pa bi tudi nam naklonili božjo besedo v domači cerkvi, ki danes v resnici samo sameva sredi našega polja.

Mislím, da bi potem ne bilo treba več pridigati to in ono o naših vasčanih, kajti mi bi se radi udeleževali službe božje v hramu našega apostola sv. Petra, ki bi zadobil s tem vse lepše in prijaznejše lice.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Eđnosti« v Gorici.

1. Vekjet Lucija, št. Peter št. 218: Vam je bila likvidirana pokojnina z odlokom št. 51702 dne 29. X. 1926. Likvidacijski odbor Vam je tudi že nakazal pokojnino pod št. 1030201. Če niste še dobili denarja, bo treba posredovati pri zakladnem nadzorništvu v Vidmu.

2. Meržek Anton, Kobljeglava št. 65: Dne 16. februarja 1927 je ministerstvo na naše posredovanje odredilo pri finančni intendanci v Vidmu izplichilo zastankov.

3. Kobal Henrik, Erzelj: Isto kot pri Meržeku.

4. Pikec Avg., Sv. Križ C. št. 47: Vaš rekurz se nahaja pri Corte dei Conti v Rimu. Imenovani urad je zahteval od zdravniškega kolegija pri vojnem ministerstvu zdravniško izjavo že l. 1925. Posredovali smo pri vojnem ministerstvu, da to uradi, na kar bo Vaš rekurz rešen.

5. Vidmar Franc, Dol - Otlica: Ob priliki oglašite se v tajništvo.

6. Jazbec Lojze, Kobljeglava: Isto kot pri Vidmarju Francetu.

7. Podgornik Helena, Trnovo št. 9: Zglasite se ob priliki v tajništvo.

8. Makuc Blaž, Solkan: Zglasite se ob priliki v tajništvo.

9. Komar Marija, Kobarid: Vaša prošnja je v pregledu. Županstvo bi moralo čim prej doposlati dokumente, ki jih je zahtevala komisija. Podrežite pri županstvu, da odposlje čimprej zahtevane dokumente.

10. Kenda Rozalija, Volče št. 2: Posredovali smo v Vaši zadevi v Rimu. Pomagati Vam pa ni mogoče, ker niste vložili rekurz proti negativnemu odloku št. 346022.

11. Rehar Josip, Lože: Vaša prošnja bo v kratkem rešena. Če bi Vam ministerstvo odreklo pravico do pokojnine, Vam svetujemo, da zložite tekom 90 dni proti negativnemu odloku rekurz.

12. Furlan Josip, Rihemberg, Brje: Za Vas smo odposlali rekurz na Corte dei Conti v Rimu dne 18. II. 1927.

13. Sluga Anton, Senožeče: Za Vas smo odposlali rekurz na Corte dei Conti dne 16. II. 1927.

14. B. I. Dolga Poljana: Mogoče je, da ni bila svota izterjana. Ugotoviti bi mogli stvar pri davčni poobiralnici v Vipavi.

Tajništvo.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: P. n. gospa Helena Sivec 30 L; N. N. 15 L. — Srčna hvala!

LJUDJE SE VARAJO,

ker mislijo, da so na dobičku, ako kupujejo cene makarone. Varčna gospodinja kupuje le »Pekatete«, ker se zelo nakuhajo in ker so redilne. Zanesljivo prave v ½ kg originalnih zavojih.

Dr. A. Grusovin

se je preselil s svojim zdravniškim ambulatorijem v ulico Arcivescova do št. 7., I. nadstropje, nasproti škofije.

Odbor del. kons. društva v Podgori vabi svoje člane na IZREDNI OBČNI ZBOR,

kateri bo v nedeljo dne 6. 3. 1927 pri g. Štefanu Bregantu ob 3. uri popoldne s sledečim dnevnim redom:

1. Pregled računov.
2. Likvidacija in razdružitev društva.
3. Slučajnosti.

V slučaju, da se ne prihlasi za dostno število članov, se bo vršil občni zbor eno uro kasneje ob vsakem številu vdeležencev.

Odbor.

Kmečka posojil. Kozana - Vipolže vabi na

REDNI OBČNI ZBOR,

ki se bo vršil v nedeljo dne 13. marca 1927. ob štirih popoldne v uradnih prostorih v Kozani s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrditev rač. sklepa za l. 1926.
3. Volitev načelstva.
4. Slučajnosti.

Odbor.

Okrajna posojilnica v Kanalu. REDNI OBČNI ZBOR

se vrši dne 25. t. m. ob 2½ pop. v uradnih prostorih.

Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odbritev računov za poslovno l. 1926. 4. Slučajnosti.

Odbor.

»Kmečka posojilnica v Kostanjevici na Krasu« bo imela svoj

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

dne 13. marca t. l. ob 3. uri popoldne v prostorih g. predsednika.

SEMENA.

Domača črna triletna detelja, lucerna, trave čiste in mešane z deteljo, krmilna pesa nemška »Mamuth« in »Eckendorf«, čebulček in vsa vrtna semena dobite v trgovini JOSIPA MUNIHA, Sv. Lucija ob Soči.

Lloyd Sabaud.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

- »Conte Rosso« 18. 3. 1927.
- »Conte Biancamano« 5. 4. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

- »Tomaso di Savoia« 25. 3. 1927.
- »Conte Verde« 31. 3. 1927.
- »Principessa Giovanna« 13. 4. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

- »Regina d' Italia« 15. 3. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica, Via Contavalle št. 4.

Zahvala.

Ob priliki težke izgube, ki nas je zadela s smrtjo našega ljubega očeta gospoda

Jožefa Klavžarja

izrekamo prisrčno zahvalo vsem prijateljem in sorodnikom, ki so nas v težkih dnevih njegove bolezni tolažili. Najsrčneje se zahvalujemo preč. g. I. Mozetiču iz Ravni. Zahvaljujemo se vsem blagim sorodnikom in prijateljem, ki so blagega pokojnika tako v obilnem številu spremili na njegovi zadnji poti.

V. Zakojci, dne 19. februarja 1927.

Marija, soproga — Ivan, Neža, brat in sestra
Ivan, Franc, Jože, Emil, sinovi — Marija, Zofija, Stanka, hčere.

Zahvala.

Povodom težke izgub našega ljubljenega sina in brata

Dominika Nemeč

se prisrčno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za obilno udeležbo pri pogrebu. Posebna zahvala preč. g. vikarju Fr. Svavi, društvu »Jadran« ter domačim fantom in dekletom za podarjena krasna venca. Bog vsem stotero povrni!

Vrtolba, dne 28. februarja 1927.

Žalujoči ostali.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem se preselila s svojo trgovino z mrtvaškimi predmeti iz Raštela v NUNSKO ULICO št. 10. Trgovino sem izpopolnila z vsakovrstnimi predmeti. Cena rakev za odrasle je od 70 lir naprej.

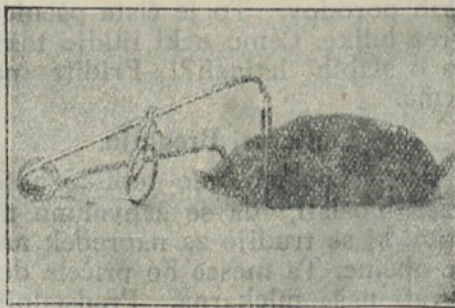
Pavsich Terezija, Nunska ulica 10.

Prostovoljna prodaja posestva na Ptujski gori, sodni okraj Ptuj.

Radi rodbinskih razmer se prodaja prostovoljno lepo posestvo na Ptujski gori, znameniti božji poti v Sloveniji. Posestvo obstoji iz hiše št. 7, v neposredni bližini romarske cerkve, dobro idoča gostilna z gospodarskimi poslopji, dalje hiša št. 3 s sadnim vrtom in vrtom za zelenjavo, pristave in s pripadajočim posestvom. Cena primerna, plačilni pogoji ugodni. Ponudbe na upravništvu lista pod »Ptujška gora«.

Soba, eventualno tudi s hrano se odda gospodični. — Naslov pove uprava.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov in **krto v.**
Delavnica za strojenje in barvanje
WALTER WINDSPACH - Gorica, Via Carducci 6
Na željo daja pojasnila in preskrbuje pasti.

Perje za postelje iz Češkega po ceni za kilogram: belo, izpuljeno L. 25, boljše vrste L. 32, mehke vrste L. 40, 48, 55, najtinejše L. 65 in 75, pernica L. 115. Pošiljatev točna in prosta carine. Vzorci brezplačno. Blago, ki ne ugaja, se lahko vrne ali zamenja. — Benedikt Sachsel, Lobes št. 9 presso Pilsen (Boemia).

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Dir. 50,000,000

Dir. 10,000,000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.